

ת"פ 8954/10/20 - מדינת ישראל נגד אחמד אבו עליון

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

27 באפריל 2021 ת"פ 8954-10-20
מדינת ישראל נ' אבו עליון (עציר)

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן

בעניין:
המאשימה:
נגד
הנאשם:

מדינת ישראל

אחמד אבו עליון (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד טלי פלדמן

הנאשם ובאת-כוחו, עו"ד רעות כהן בשם עו"ד יוסי זילברברג

גזר דין

1. בטרם שמיעת הראיות בתיק, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו כתב האישום שהוגש נגד הנאשם תוקן, והנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, שאלה הם עיקריהן:

בתאריך 11.09.20 בשעת ערב הנאשם נהג ברכב בו היו שניים נוספים, והגיע לתחנת דלק באזור התעשייה ברהט לצורך תדלוק רכבו. בין הנאשם וחבריו לבין אכרם ומחמד אבו מדיגם, שעבדו במקום כמתדלקים, התפתח ויכוח. הויכוח התגלגל לקטטה, ובמהלכה היכו הצדדים זה את זה באמצעות ידיהם ורגליהם. בשלב מסוים הנאשם ניגש לדלת הנהג ברכבו ואז אכרם בעט בו וטרק עליו את דלת הרכב פעמיים. בתגובה לכך הנאשם יצא מהרכב, דקר את אכרם בחפץ חד בצד ימין של בטנו ודקר את מחמד, פעמיים, באזור העכוז. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמה לאכרם חבלה חמורה בבטנו ולמחמד נגרמו פצעי דקירה באזור העכוז והם פונו למוקד רפואי ברהט ומשם לבית החולים סורוקה. בבית החולים, אכרם הוכנס לחדר טראומה, שם אובחן כסובל מפצע דקירה בדופן הבטן והוכנס במצב קשה אך יציב לניתוח. והוא אושפז למשך 5 ימים. ופצעיו של מחמד נסגרו בסיכות והוא שוחרר לביתו.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן כאמור, הוא הורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 333 + 335(א)(1) בחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); ופציעה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 334 + 335(א)(1) בחוק העונשין.

3. במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים להמליץ לבית המשפט להטיל על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי, ושכל צד יטען לענין גובה הפיצוי שהנאשם יחויב לשלם למתלוננים.

4. בעת ביצוע העבירות היה הנאשם צעיר מגיל 21 ובנסיבות קיימת חובה לקבל עליו תסקיר של שירות

עמוד 1

מבחן.

בתסקיר שירות המבחן על הנאשם צוינו בין היתר הדברים הבאים - הנאשם בן 21, רווק. בגיל ההתבגרות החל להתרועע עם חברה שולית, ובגיל 16 היה מעורב בעבירת אלימות בגינה ריצה מאסר בפועל. בעבר נערך לו אבחון פסיכו דיאגנוסטי ונמצא שבחן המציאות והשיפוט שלו גבולי, ושיש לו נטייה לפרש את מעשי האחר בצורה לא נכונה.

אשר לעבירה, הנאשם מודה בחלק מעובדות כתב האישום ומדגיש כי לא התחיל בקטטה ופעל כדי להגן על עצמו. מסר שהזדעזע מתוצאות מעשיו וטען כי לא התכוון לגרום למתלוננים פציעה גופנית קשה. הנאשם ציין כי גובשה סולחה בין הצדדים. ושירות המבחן התרשם כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה מצד הנאשם.

5. המאשימה הסבירה כי בהסכימה להסדר הטיעון שקלה את חלקם של המתלוננים באירוע, ואת תחושת הנאשם לפיה היה צריך להגן על עצמו. ציינה כי לנאשם מאסר על תנאי בר הפעלה מת"פ 62317-05-19 וביקשה להפעילו בחופף לעונש שיטל בתיק זה. אשר לפיצוי, טענה, כי המתלוננים אינם מעוניינים להגיע לבית המשפט אך הם ביקשו להכיר בנזק שנגרם להם. עתרה לכבד את הסדר הטיעון, וביקשה להטיל על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל; להפעיל את המאסר המותנה בחופף; ולהטיל עליו מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים.

ב"כ הנאשם ביקשה לכבד את הסדר הטיעון. הדגישה כי המתלוננים תקפו את הנאשם בצורה קשה, ולא הוגש נגדם כתב אישום. וציינה שההסדר הוא תולדה של הליך גישור. ציינה שהנאשם צעיר בן 21, שסביבות חייו קשות, והוא הודה במיוחס לו ולקח אחריות על מעשיו. הוסיפה שבין המשפחות נערכה סולחה ושיש להתחשב בנתון זה לענין גובה הפיצוי.

הנאשם סיפר כי לפני מעצרו עבד כנהג ומפעיל משאבת בטון.

6. הסכנה הכרוכה בשימוש בחפץ חד במהלך ריב אלים, ברורה מאליה. במצבים כאלה, לא אחת הפער בין פגיעה שטחית לפגיעה חמורה ואף למוות, הוא ענין של מזל ומקריאות. כאן, אחת הדקירות חדרה לדופן הבטן של אחד המתלוננים והיה צורך בניתוח דחוף ובאשפוז של 5 ימים, והפגיעה שיכלה להיגרם לו חמורה עוד יותר. ודקירות המתלונן האחר, בעכוז ובירך, יכלו אף הן להיות בעלות משמעות רבה.

7. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות האלימות המערבות שימוש בסכין או בחפץ חד היא של חומרה מובהקת.

8. שירות המבחן התרשם מקיומו של סיכון להישנות התנהגות אלימה עוברת חוק, ולנאשם עבר פלילי בעבירת אלימות, בגינה נידון ל- 7 חודשי מאסר בפועל בהיותו נער.

9. בתאריך 27.01.20 הנאשם נדון בת"פ 62317-05-19 של בית משפט השלום באר שבע, בין היתר, ל- 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום גזר הדין שלא יעבור כל עבירת אלימות. אין חולק כי העבירות בהן הורשע בתיק זה מפעילות את המאסר המותנה.

10. צירוף הנתונים הנוגעים לחומרת מעשי הנאשם, מידת אשמו, התרשמות שירות המבחן ממנו, ועברו

הפלילי, מצדיק הטלת עונש מאסר בפועל לתקופה משמעותית.

11. לאחר ששקלתי בדבר, באתי למסקנה כי יש לכבד את הסדר הטיעון:

- א. כעולה מכתב האישום ומטיעוני התביעה וההגנה, המתלוננים נטלו חלק פעיל בקטטה שהתפתחה בין הצדדים, ועובר למעשי הדקירות של הנאשם אחד המתלוננים יזם את תקיפתו, בעט בו וסגר עליו את דלת הרכב. והנאשם חש צורך להגיב לתקיפתו. ובסופו של דבר המתלוננים לא הובאו לדין על חלקם באירוע.
- ב. הודאת הנאשם באה במסגרת הסדר טיעון הכולל המלצה משותפת של הצדדים לעונש, מתוך ציפיה סבירה כי ההסדר יכובד על ידי בית המשפט.
- ג. הסדר הטיעון הוא על דעת המתלוננים.
- ד. הנאשם בחר צעיר. יכולתו הקוגניטיבית מצויה בגבול הנמוך של הנורמה. יש לו הפרעות בתהליך ותוכן החשיבה והוא נוטה לפרש מעשיהם וכוונותיהם של אחרים בצורה לא נכונה ועלול לתפוס אירועים באופן מעוות. ונראה שנתונים אלה השפיעו על התנהגותו במהלך האירוע.
- ה. הנאשם הביע צער על מעשיו והודאתו חסכה מהמתלוננים את הצורך להעיד וחסכה את המשאבים הכרוכים בניהול משפט עד תום.
- ו. מאסר זה הוא המאסר המשמעותי הראשון של הנאשם.

12. נוכח האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. 24 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.
- ב. הפעלת המאסר על תנאי בן 4 החודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 62317-05-19. הנאשם ישא את תקופות המאסר בחופף.
- ג. 9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת אלימות שהיא פשע.
- ג. פיצוי למתלונן אכרם אבו מדיעם בסך 8,000 ₪. ופיצוי למתלונן מחמד אבו מדיעם בסך 2,000 ₪.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ט"ו
אייר תשפ"א,
27/04/2021 במעמד
הנוכחים.
אליהו ביתן, שופט
סגן הנשיאה